

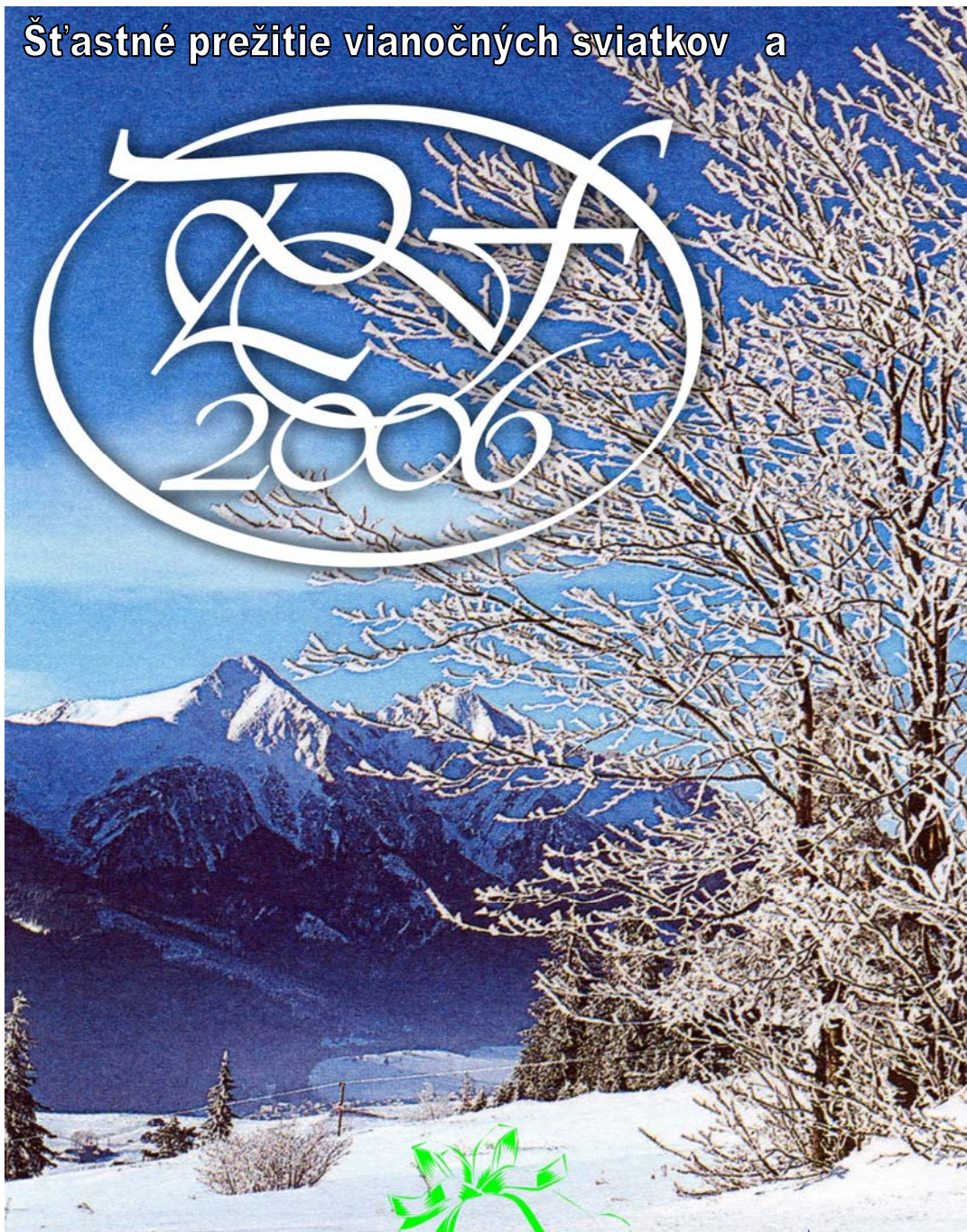
AKADEMIK

S p r a v o d a j c a

Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika

DECEMBER 2005

Šťastné prežitie vianočných sviatkov a

Ján Kurty
rektor AOS

Mikuláš Regula
veliteľ NAO

Vianoce

Bolo to v čase nedávno minulom. Zomrela starinka, ktorá niekoľko rokov bola chorobou pripútaná na lôžko. Pohreb sa konal na pravé poludnie Štedrého dňa. Väčšinu účastníkov pohrebu tvorili ľudia, ktorí by ani v tento deň nenabrali odvahu vstúpiť do kostola. Zišla sa na ňom celá dolina. Kázeň bola vianočná. Pohrební hostia potrebovali počuť práve takúto kázeň. „Už aj my máme Vianoce!“ - tešili sa.

S údivom to môžeme pozorovať aj v týchto dňoch. Čo spôsobuje narodenie Božieho dieťaťa! Nemyslím iba na obchod! Nemyslím na plné kostoly! Myslím na ľudí, ktorí chcú podporiť tých, ktorí podporu potrebujú. Myslím na tých, ktorí chystajú domácnosti na stretnutie rodiny, ale i na tých, ktorí organizujú štedrovečerné stretnutia osamelých. Myslím na tých, ktorí chcú potešiť svojich najbližších aspoň drobným darčekom. A čo tak kapustnica pre bezdomovcov? Menia sa aj naše vzťahy. Aspoň na pár hodín chceme byť ku sebe milší, ohľadupľnejší. Pripadá nám to celkom normálne: „*Ved' sú Vianoce! Slávime príchod Božieho Syna, Boha, k obyvateľom modrej planéty!*“

Rabín sa opýtal svojich dvoch spoločníkov: „*Kde býva Pán Boh?*“ Jeden odpovedal: „*V nebi!*“ a druhý sa mu vysmial: „*Pán Boh je výmyslom človeka!*“ Rabín zamyslene pokrútil hlavou a povedal: „*Pán Boh býva tam, kde Ho prijali.*“

Aj počas týchto dní bude znieť anjelská zvesť prvého Štedrého večera: „*Nebojte sa, lebo narodil sa vám Spasiteľ, Kristus Pán.*“ Pán Ježiš, Boží Syn, Boh býva všade, kde Ho prijali, či v týchto dňoch príjmu. A zmení všetko, lebo zmení srdce človeka.

Prajem Vám pokojné a milosti plné Vianoce.

Igor Mišina
biskup Východného dištriktu Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

VIANOCE A ICH OKRUH SLÁVENIA

Význam vianočného času

Základom kresťanských Vianoc je biblický príbeh o narodení Ježiša Krista a oslava tejto udalosti. Cirkev časovo spojila narodenie Spasiteľa so starým mýtom zimného slnovratu, vyjadrujúcim vedomie večného víťazstva života nad smrťou a svetla nad tmou. Deň Ježišovho narodenia sa 25. decembra slávi v kresťanskom svete od 4. storočia. Na tento deň pripadala slávnosť "neporazeného slnka" (sol invictus). Východná cirkev oslavovala narodenie Krista 6. januára. To bol dátum jedného pohanského sviatku v Alexandrii - "Narodenie Božského eonu". Západná cirkev - v Ríme - oslavovala 25. decembra, a to bol zas dátum starého pohanského sviatku "Narodenie večného slnka". Neskôr, počas niekoľkých storočí prekryla tento obsah sviatku úcta ku svätým trom kráľom. Sviatok narodenia Pána sa od 4. storočia šíril z Ríma po celom kresťanskom svete. Asi od 16. stor. sa rozšíril o zvyky ako: domáce jasličky, obdarovávanie detí, ozdobené stromčeky atd. Táto vianočná atmosféra a vianočné zvyky stále pretrvávajú.

Ozdobený stromček pochádza z Nemecka

História vianočného stromčeka, obľúbeného na celom svete, sa začala písať v nemeckom protestantskom prostredí. Prvá písomná zmienka o stavaní ozdobeného stromčeka pochádza z roku 1507 od kazateľa Geislera z Alsaska. Na naše územie prenikol stromček až koncom 18. storočia. Najprv sa udomácnil v mestskom prostredí a až koncom 19. storočia začal prenikať aj na vidiek. Na východné Sloven-

sko sa dostal dokonca až medzi svetovými vojnami. Dovtedy sa v izbách vešali rôzne slamené predmety, snopy obilia a zelené vetvičky. Jednoznačnú príčinu, prečo sa práve ihličnatý stromček stal symbolom Vianoc, však nepoznáme. V ľudových obradoch symbolizovala zeleň zrod nového života. Zdobil sa najrôznejšími plodmi: jablčkami, orechmi, venčekmi zo strukovín, obilnými snopmi alebo koláčikmi.

Tradícia štedrovečerných jedál

Štedrovečerný stôl mal v slovenskej tradícii symbolizovať hojnosť. Pod biely ľanový obrus sa kládli peniaze alebo hrst' ovsu, či jačmeňa, aby sa v budúcom roku rozhojnili. Na tento deň sa aj v časoch biedy odkladala ušetrná múka, cukor, strukoviny, mak, sušené ovocie, lekvár, med, masť, či víno, lebo večera mala obsahovať aspoň deväť jedál. Ak bolo jediva hojne, rodinu čakal priaznivý rok. Cez deň sa nejedlo nič alebo len málo, pretože na Štedrý deň platil prísny pôst. Deťom rodičia za sebazaprenie sľubovali, že večervidia zlatú hviezdu, krokvu alebo prasiatko. Skladbu a výber štedrovečerných jedál ovplyvňoval charakter krajiny. K viac-menej univerzálnym jedlám patrili oblátky s medom, kapustnica, zemiaky, varený hrach, fazuľa a kompót zo sušených sliviek. Varili sa rezance, pirohy, šúlance, halušky a hlavne opekance, nazývané aj pupáky alebo bobáľky. Veľké pirohy a šúlance symbolizovali veľké obilné klasy. V katolíckom prostredí sa rozšírilo podávanie ryby ako pôstneho jedla a zároveň symbolu kresťanstva. Rôzne koláče a zákusky sa pridávali až neskôr - našim predkom ich nahrádzal chlieb, ktorý bol pre nich vzácnosťou. Najmä v oblastiach severného Slovenska sa jedol len na veľké sviatky. Na Šted-

rý večer sa mal každý najesť dosýta. Odísť od stola so žalúdkom nasýteným iba naoko, značilo vystaviť rodinu nebezpečenstvu, že bude zlý rok. Zo štedrovečerného stola sa nemohlo nič vyhodit', odkladali sa aj odrobinky. Myslelo sa aj na statok v maštaliach a chlievoch. V tento deň mu patril lepší krm. Zvieratá zas vraj na oplátku rozprávali ľudskou rečou. Kto mal trpezlivosť a ostal okolo polnoci v maštali, mohol sa vraj všeličo dozvedieť.

*Zdroj: SITA
-sj-*

Ako prežívame Vianoce my?

Doteraz sme sa venovali téme Vianoc všeobecne, aj historicky a faktograficky, ale ako ich prežívame my? Teraz a tu. Aké sú v našich predstavách tie „ideálne“ Vianoce? Slovensko je malé, niektoré tradície sú spoločné, ale každý región a dokonca dedina od dediny má svoje špecifiká a aj vlastné vianočné zvyklosti. Navyiac, každý človek má k Vianociam iný vzťah.

Zuzana Hornáková, študentka 5. ročníka (Vrbové pri Piešťanoch)

Teším sa, že sa pri vianočnom stole stretne mama, otec, ja, sestra s manželom a ich malý – moje krsniatko. Teším sa, že spoločne oslávim príchod Ježiška na svet. Mám rada aj všetky tie prípravy, keď zdobíme stromček, chystáme večeru, slávnostne prestierame stôl. Pred večerou si ešte zavínšujeme klasické staré vianočné vinše, rozdáme si jabĺčka a potom už nasleduje oblátka s medom, kapustnica, ryba. Ale tá kapustnica nie je obyčajná. Voláme ju hľúďová a je biela, so smotanou a sušenými slivkami.

Potom si ešte poseďme a porozprávame sa, ale to už „ten najväčší“ – môj malý synovec začne zvedavo pokukávať pod stromček. Vrcholom Štedrého večera je samozrejme Polnočná omša. Najradšej mám biele Vianoce, keď pri ceste na Polnočnú, pri prechádzke vonku počujem pod nohami vrzdať sneh. Vianoce vo mne evokujú pocit pohody a pokoja. Dosť mi vadí, že ľudia prežívajú predvianočné obdobie v zhone, že sa naháňajú za vecami a niekedy sa im podarí svojim správa-

ním prenášať nervozitu aj na tých, čo si želajú prežiť toto obdobie pokojne.

Peter Čokina, vedúci správy majetku a logistiky NAO (Košice)

Mrzí ma, že rodine nepomôžem s prípravami, ale až do posledného dňa a aj medzi sviatkami do Nového roku budem pracovne vyťažený tu, v akadémii. Treba ešte dotiahnuť financie a aj opravy striech. Ale čo zameškám teraz, vynahrádzim si v januári. Manželka je katolíčka, preto slávime tieto v Košiciach v decembri. Ale ja a deti sme pravoslávni, tak si na tie naše Vianoce počkáme do 6. januára a pôjdeme k mojim rodičom na dedinu. A oslávim ich tradične po rusnacky! Doteraz po dedine chodia betlehémci a my preijeme Vianoce tak, ako si ich pamätám ešte z detstva. Počínajúc výzdobou stromčeka, až po starostlivosť o zvieratá. Dobytok musel byť nakŕmený ešte pred večerou. Dáme im jesť a piť, podelíme sa s nimi o pirohy. Potom vezmeme obilný snop a otep slamy, ideme sa umyť do potoka, či k studni. Po vstupe do domu sa slama rozhodí v miestnosti, zviazaný snop sa položí pod stôl, čo má zaručiť bohatú úrodu, alebo jednoducho bohatstvo domu. Nohy stola sú previazané reťazou, aby rodina držala pokope. Tiež je tam uložené pracovné náradie pána domu, živiteľa rodiny (môj otec je kováč), na znak kto tam žije a zároveň to znamená, že sa to náradie na čas sviatku zamýkajú a nebude použité. Pred večerou zapálime sviečku a pomodlíme sa, po večeri sa sviečka zhasína a pozorujeme kam ide dym, aké nám dá znamenie. Treba sa postarať aj o psov a pohostiť ich zvyškami z nášho stola. Vyjdeme pred dom, rýchlo pozrieme na hory a zaželáme si: „Tak ako vás rýchlo vidíme, nech na vás rýchlo vyjdeme“. To aby sme boli zdraví. Na večeru musia byť pirohy, koločená fazuľa (fazuľový prívarok), hustá kapusta s hribami – oboje bez mäsa, ryba, med, cesnak. Najviac sa teším na stretnutie širokej rodiny v mojom rodičovskom dome a potom privítame vinšovníkov, betlehémcov, príbuzných, susedov a aj my ideme popriať do ďalších domov.

Jana Tchúrová, študentka 2. ročníka (Košice, dodržiavajú zvyky po predkoch z Kojšova)

Už druhý rok sa nezapojím do vianočných priprav, zo školy prídem domov až 23. decembra večer. Takže vlastne prídem na hotové. Budem sa snažiť vynahradiť si to počas sviatkov. Prežívame Vianoce v kresťanskom duchu. A páči sa mi to. Jediné, na čo sa neteším je pôst. Prvým jedlom je až večera o šiestej – klasika, kapustnica, zemiakový šalát s vyprázanou rybou a - bobáľky s makom. Tie jeme podľa zvyku všetci z jednej misky. Na záver sa delíme o oblátku. Nasledujú darčeky a ich výstava, či priamo predvedenie a potom až do odchodu na Polnočnú omšu sa rozprávame. Do kostola chodíme pravidelne, ale Polnočná? To sa musí zažiť a vidieť, je tam nádherná atmosféra.

Vianoce mám rada aj preto, že rada dávam darčeky. Páči sa mi výraz tváre obdarovaného. Radosť, prekvapenie a niekedy aj dojatie. Myslím, že darčeky sú dôležité, aj keď určite nie je podstatná ich finančná hodnota, Je predsa dôležité niekoho potešiť, spomenúť si, pripomenúť niekomu, že ho má niekto iný rád. Darček je symbolom lásky. Aj nás, ľudí, predsa Boh obdaril malým Ježiškom a aj ten bol po narodení obdarovaný tromi kráľmi. Vianočné dary vnímam ako prejav lásky a úcty.

Ján Kurty, rektor AOS (Lipt. Mikuláš, zvyky z Kukovej, Šariš)

Vianoce pre mňa znamenajú stretnutie s rodinou, pokoj pohodu, ničnerobenie po nejakej poriadnej túre po kopcoch, dobrú knihu a k nej horúci voňavý čaj. Preijem ich s mamou, so sestrami a ich rodinami doma, v Kukovej. Čas medzi sviatkami určite využijem na turistiku v zasneženej prírode. Som rád, že budem mať toľko dní nepretržite po sebe voľno bez pracovných problémov.

Najkrajšie Vianoce určite každý zažíva v detstve. Spomínam si ako sme si vždy užívali sneh a potom sa museli prezliekať do suchého. Ako deti sme smeli vyzdobený stromček uvidieť až

po Štedrovečernej večeri. Neskôr, keď už sme vedeli, že sa stromček nezjavuje zázračne, sme ho chodili vyberať do lesa s bratom sami. Pri večeri každý každému rozdelíme kúsok oblátky, a teda každý od ostatných kúsok aj dostane, namáčame ju do medu, potom ide „jušan-ka,, (polievka z kyslej kapustnej vody s rezancami), hlavné jedlo a makové bobáľky. Tie som mal vždy najradšej. Urobili sa do obrovskej misy, skôr hrnčiska a my sme ich vyjedali, kto išiel okolo, aj štyri dni. Určite sme boli zvedaví aj na darčeky, ale nebolo to o nich, ale o stretnutiach, návštevách a rozhovoroch rodiny, susedov a priateľov.

Priebeh Vianoc môže každý ovplyvniť podľa svojich predstáv. V súčasnosti je veľa vecí, ktoré môžu pokaziť vianočnú atmosféru. Tie si nevšímam a nezúčastňujem sa ich, rôznych predvianočných akcií ani horúčkovitých nákupov.

Jozef Kučerka, študent 5. ročníka (Topoľčany)

Každý rok sa na túto udalosť teším. Vianoce strávim s maminou, sestrou a možno (ešte nie som rozhodnutý), pôjdem pozrieť aj otca. Teraz sa teším hlavne na to, že si chvíľu oddýchnem od školy. Som rád, že tu študujem, ale je to náročné fyzicky aj psychicky a každý potrebuje raz za čas relax. Vianoce sú na to ideálnym časom. U nás otec vždy trval na dodržiavaní kresťanskej tradície vianočných obradov a snažil sa to vštepiť aj mne so sestrou. Pravidelne sa opakovali aj iné rituály. Vstupoval do miestnosti s vinšovačkou, mamina mu odpovedala, prekrajovali sme jabĺčka a hľadali vytvorenú hviezdičku. Nasledovala kapustnica s hřibami, ryba a neskôr stretnutie s priateľmi.

Tento rok mám na darčeky viac peňazí, tak som sa nemusel až tak obmedzovať. Som zvedavý ako budú prijaté, dúfam, že potešia. Aj keď, nemyslím si, že ide o veľkosť, či cenu darčeka. Môže to byť aj

drobnosť, ale venovaná s láskou. Nevieam, čo Ježiško donesie mne, ale želal by som si trochu lepšiu myšku k počítaču. Zo všetkého najviac sa ale, popri čase s rodinou, teším na návštevy známych. Chcem si nájsť čas na svojich priateľov, na ktorých vzhladom na to, že študujem na AOS, čo je dosť ďaleko od domova, mi v priebehu roka nevychádza čas. A oddýchnuť si. Premyslieť si plány do budúceho roka. Keďže končím školu, je treba sa zamyslieť ako ďalej.

Každé Vianoce sú niečím zaujímavé a krásne, ale najradšej mám, keď sú zasnežené. Vtedy to má tú správnu atmosféru.

Mária Jurečková,
prorektorka AOS
pre vedu
a zahraničné vzťahy
(Lipt. Mikuláš, zvyky Trnava)

Vianoce trávime doma v Mikuláši a pozývame k nám mojich, i manželových rodičov. Najviac sa teším na syna, to bude pre všetkých ten najväčší darček. Dlho sa zdržieval v zahraničí – dva roky v Prahe a jeden v Anglicku. Stretnutie bude úžasné.

Máme také rodinné pravidlá, kto má čo na starosti. Kto sa postará o výber a vytnutie stromčeka, kto napečie atď. Odkedy boli deti malé, museli sme mať živých kaprov vo vani, každý mal svojho aj s menom. Len raz som sa pokúsila o inováciu s kúpenými pstruhmi a bolo mi vynadané. Tradícia nepustí. Okrem kapríkov musí byť aj živý stromček (ak chlapi nevybrali ten správny, dcéra ho nožičkami upraví), klasická výzdoba, zvonček, ktorý ohlasuje návštevu Ježiška, šupinky pod obrus a môžeme k stolu.

Pamätné pre deti boli raz Vianoce, keď si našli stromček obložený vytúženým lyžiarskym výstrojom a veľmi sa z neho radovali. Ale každé Vianoce prežívame ako tie najkrajšie. Prispieva k tomu aj naša tradičná rodinná prechádzka zasne-

ženou prírodou pred večerou. Upokojíme sa tak od starostí. Po večeri chodíme spoločne na Polnočnú omšu. Kým boli deti malé, najviac frflali na pôst, ale už si zvykli. Večera je tiež bezmäsitá, mäso si dáme až po omši. Tento rok mám trochu obavy, tieto Vianoce prvýkrát prežijeme bez manželovej mamy, ku ktorej sme vždy chodili na návštevu v 1. sviatok vianočný. Tentoraz sme pozvali svokra aj na tento deň a prežijeme ho spolu. Určite zaspomíname.

Mám pocit, že Vianoce už pre nás prestávajú byť o darčekom. Aj syn, keď som sa ho pýtala, po čom túži povedal: „Mamina - po Vás. Aby sme všetci spolu boli šťastní.“ Aj keď pekný darček poteší.

Vyznávame kresťanský zmysel Vianoc. Je to významná udalosť v kresťanskom živote. Narodil sa malý Ježiško, niečo krásne a čisté, čo by mohlo každého človeka osloviť. Čas adventu je čas prípravy na jeho prijatie a tešíme sa na to. Ak tento čas prežijeme v strese, možno si tú krásu, čo prejde okolo nás, ani nevšimneme.

Všimli ste si slová, ktoré všetci používali? Pohoda, pokoj, tešiť sa, rodina, priatelia, stretnutia. Vianočné kliše? Myslím, že nie. Jednoducho naše Vianoce sú už také a toto sú asociácie s nimi spojené. A ak také nie sú, tak si ich určite takými prajeme mať. Je to čas zastavenia sa a zamyslenia sa nad inými hodnotami, než sú tie obyčajné každodenné snahy. Dúfam, že si napriek tlaku komercie a ich vianočným akciám a kampaniam zachováme atmosféru vlastných Vianoc. Tak ako ich slávime v rodinách, dedinách a regiónoch a prenesieme zvyky našich starých mám a starých otcov aj na ďalšie generácie.

Šťastné a veselé !

Za rozhovor ďakuje: Soňa Jarošová

Na doteraz najväčšej rekonštrukcii bitky troch cisárov pri Slavkove pri príležitosti jej 200. výročia sa v rámci tematického zájazdu 3. decembra 2005 zúčastnilo 30 vojenských profesionálov a kadetov Národnej akadémie obrany maršala A. Hadika (NAO) a 11 príslušníkov Akadémie ozbrojených síl generála M. R. Štefánika z Liptovského Mikuláša (AOS).

Veľkolepá rekonštrukcia

Rekordnej rekonštrukcie bitky v lokalite Tvarožná sa zúčastnilo takmer 4 tisíc bojovníkov v dobových kostýmoch z 23 krajín, nechýbala ani kavaléria 215-tich dobových jazdcov, kanonáda z diel, dramatické prestrelky a požiare. Scenár rekonštrukcie predstavil takmer 30 tisícovému počtu divákov kľúčové chvíle bitky z 2. decembra 1805.

Čo hovorí história

Francúzsky cisár Napoleon pri Slavkove vďaka svojim strategickým schopnostiam rozdrvil početnejšie šíky rakúskeho cisára Františka I. a ruského cára Alexandra I. Proti 75 tisícom francúzskych vojakov sa postavilo 90 tisíc spojencov. Víťazný Napoleon I. dokázal preraziť stred spojeneckej zostavy a prinútiť rusko-rakúsku armádu na ústup. Bitka si vyžiadala nesmierne obete. Kým Francúzov padlo na bojisku 1 500 a 7 000 sa zranilo, tak Rusov a Rakúšanov padlo 15 000. Francúzi po víťazstve zajali 30 000 spojeneckých vojakov.

Dojmy nášho účastníka

Mjr. Ing. Zdenko Hreňo z NAO:

„Veľmi na mňa zapôsobil množstvo dobových kostýmov, identické zbrane a aj samotné simulovanie bitky bolo také realistické, že divák sa ocitol priamo v tejto historickej dobe. Do priebehu deja bitky nás vnášalo sprievodné slovo, ktoré objasňovalo pohyb vojsk, stratégiu a popisovalo využitie zbraní v jednotlivých častiach bojov.“

„Pozoruhodné bolo tiež čítanie pamätí priamych účastníkov tejto bitky, vysokých dôstojníkov a generálov, ktoré sa v autentickej podobe zachovali u ich potomkov.“

„Silný dojem som mal z bitky, ktorá sa odohrala v blízkosti môjho stanoviska. Na zemi zostali ležať mŕtvi ruskí vojaci, a v snehu a chlade tam títo protagonisti ležali bez pohnutia takmer pol hodiny.“

„A čo mi tam chýbalo? V záverečnom defilé mi chýbalo predstavovanie jednotlivých bojových jednotiek. Vynahradil to však samotný Napoleon, ktorý pôsobil majestátne a vytvoril tak dôstojný záver rekonštrukcie.“

Keďže od pamätnej bitky tohto roku uplynulo okrúhlych 200 rokov, pri tejto príležitosti sa v rámci spomienkových osláv uskutočnila v Brne v dňoch 2. – 3. decembra medzinárodná konferencia. Konala sa pod názvom „Európa 200 rokov po bitke pri Slavkove“. Za AOS sa konferencie zúčastnili prorektor pre vojenské veci plk. Peter Fianta, prorektorka pre vedu a zahraničné vzťahy Mária Jurečková a vedúci katedry humanitných vied František Chovanec. NAO zastupoval Ján Homola.

Text, foto: -hg-
 plk. Ing. Peter Fianta

Delostrelci dodržiajú

tradície

Už po šiestykrát si 5. decembra 2005 delostrelci na Liptove v podmienkach vojenskej vysokoškolskej vzdelávacej inštitúcie pripomenuli významný deň svätej Barbory (4. 12.) – patrónky delostrelcov. Oslavy sv. Barbory sú tradične na Akadémii ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika (predtým na Vojenskej akadémii) späté s pasovaním študentov výstupného ročníka špecializácie „raketové vojsko a delostrelectvo“ za delostrelcov a ich prijatím do „cechu delostrelceckého“.

Je známe, že podobné tradície si udržujú delostrelci vo viacerých európskych aj mimoeurópskych štátoch - v Armáde ČR, v Belgicku,

v Švédsku, ale i v národnej garde USA.

U nás sa sv. Barbora, ako patrónka delostrelcov oslavovala hlavne v medzivojnovom období. Na istú dobu bola nahradená oslavami Dňa raketového vojska a delostrelectva 15. 1. (významný deň pre československých delostrelcov v 2. svetovej vojne v bojoch pri Jasle).

Na Liptove sme prijímanie do „cechu“ znovu zaviedli v roku 2000 na bývalej katedre delostrelectva. Dôkazom môže byť vyšíty rok na vlajke a pripnuté stuhy na nej.

Možno sa delostrelci jedinej vojenskej vysokej školy na Slovensku pri takejto príležitosti stretli posled-

ný krát. Vzhľadom na zmenu štúdia v AOS na trojstupňové a oddelenie akademického vzdelania od výcviku už tohtoroční najnovší členovia „cechu“ - poslední piatáci inžinierskeho štúdia nasledovníkov nemajú. Budúcnosť ukáže.

Text: pplk. Ing. Ivan Majchút, PhD.

-sj-

Foto: Ing. Jaromír Németh

Akademický senát opäť zasadal

Na svojom riadnom zasadnutí 6. decembra 2005 Akademický senát AOS prerokoval a schválil niekoľko dôležitých materiálov. Predovšetkým novelu študijného poriadku pre bakalárske štúdium, ktorá na jednej strane obsahuje v praxi osvedčené ustanovenia z pôvodného študijného poriadku a na strane druhej rieši problémy, ktoré sa od prijatia pôvodného návrhu z roku 2004 vyskytli. Senát na zasadnutí schválil závažné dokumenty na rok 2006: rozpočet AOS, podmienky pre prijímacie konanie a plán činnosti. Najmä pre študentskú časť akademickej obce je určite dôležité schválenie zásad priznávania motivačného štipendia študentom AOS. Prerokovaný a spripomienkovaný bol aj dokument s názvom „Dlhodobý zámer AOS na roky 2005 - 2015“.

Ďalšie zasadnutie AS AOS s účasťou celej akademickej obce AOS je plánované na 27. februára 2006. Na tomto zasadnutí prednesie rektor AOS výročnú správu o činnosti a hospodárení AOS.

*doc. Ing. Ján Ochodnický, PhD.
 predseda Akademického senátu AOS*

Cubic tím s novým členom

Aktívne zapájanie sa amerického tímu Cubic Application do vzdelávacieho procesu a výcviku vojenských profesionálov OS SR v Národnej akadémii obrany maršala A. Hadika a plán rozvoja ďalšej spolupráce v tejto oblasti boli predmetom návštevy **brig. gen. Edwarda T. Buckleya, Jr.**

Brig. gen. E. T. Buckley je novým programovým manažérom tohto tímu, ktorý od vzniku NAO pôsobí ako jej konzultačná a vzdelávacia podpora v kariérnych kurzoch a výcviku. Americký brig. generál sa počas návštevy v NAO 7.- 9. decembra 2005 zoznámil s jej štruktúrou a zameraním. Navštívil Centrum simulačných technológií, Kurz národnej bezpečnosti, Centrum výcviku a inštruktáže a Školské jednotky, kde sa zaujímal o vojenský program kadetov, jeho personálne zabezpečenie, výcvikové inštruktážne naplnenie.

-hg-

O spolupráci v nadchádzajúcom roku

Viceadmirál Viktor Toyka a plk. Jürgen Hanisch z Akadémie velenia Bundeswehru z Hamburgu (SRN) rokovali 7. - 9. decembra 2005 s velením Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hadika v Liptovskom Mikuláši. Bilaterálne rozhovory sa týkali otázok spolu-

práce obidvoch akadémii, plánu vzdelávacích a výcvikových aktivít prípravy vojenských profesionálov na r. 2006, obsahu, novej štruktúry

a profesionálnych zdrojov zabezpečujúcich úlohy a poslanie NAO. Nemeckí hostia sa zaujímali o aktivity Centra simulačných technológií, zoznámili sa s výcvikovým centrom PĽP – JSOC CEE a s Kurzom národnej bezpečnosti CKR.

-hg-

Položili základy spolupráce

Prvú oficiálnu návštevu Národnej akadémie obrany (NAO) maršala A. Hadika v Lipt. Mikuláši uskutočnila v dňoch 14. - 16. decembra 2005 delegácia vysokých dôstojníkov z rumunskej **Univerzity národnej obrany Carla I. z Bukurešti.**

Plk. Florian Rapan, plk. prof. Mihai Velea, Cristian Bahnareanu v sprievode pridelenca obrany Rumunska v Slovenskej republike plk. Constantina Ifrima sa podrobnejšie zoznámili so štruktúrou NAO. V bilaterálnych rozhovoroch s vedením NAO predstavili Rumuni zároveň ich vzdelávaci

a výcvikovú inštitúciu, ktorá svojim poslaním a obsahom korešponduje s NAO. Rumunskí hostia navštívili Kurz národnej bezpečnosti, Centrum simulačných technológií a Inštitút strategických štúdií. Záujem rumunskej strany smeroval do oblasti výmeny lektorov, účasti na cvičeniach podporovaných simulačnými technológiami a oblasti odborných vojenských seminárov a konferencií organizovaných ISS.

Rumunskí dôstojníci pozvali velenie NAO na recipročnú návštevu ich vzdelávacej a výcvikovej univerzity.

-hg-

Rozvoj kľúčových kompetencií manažera

Katedra manažmentu Akadémie ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika v Liptovskom Mikuláši ukončila dňa 30. novembra 2005 ukončila záverečný modul kurzu Rozvoj kľúčových kompetencií manažera.

Kurz je súčasťou celoživotného vzdelávania zamestnancov v rezorte obrany a svojim účastníkov ponúka špecializované vzdelanie rozčlenené do piatich modulov:

1. modul - Efektívny manažér,
2. modul - Komunikačné zručnosti,
3. modul - Budovanie a vedenie tímov,
4. modul - Zvládanie stresu v manažérskej praxi,
5. modul - Nové trendy v celoživotnom vzdelávaní manažérov.

prof. Ing. Vladimír Janeček, Dr.Sc.
počas prednášky

Každý modul je zostavený z teoretických, aj praktických zamestnaní na danú problematiku. Účastníci kurzov si mohli zvoliť a navštíviť ten modul, ktorý je potrebný pre ich prax v OS SR.

Odborným garantom kurzu je doc. PhDr. Mária Petrufová, PhD. z katedry manažmentu. Všetky moduly boli organizované na špecializovanej učebni katedry. Teoretické zamestnania, aj praktické cvičenia boli vedené skúsenými lektormi z katedry manažmentu a niektorými externými erudovanými spolupracovníkmi.

Pre potrebu účastníkov kurzov katedra pripravila pracovné manuály, ktoré obsahovali jednotlivé prezentácie s odporúčenou literatúrou a doplnkovými materiálmi.

Jednotlivých modulov 1. ročníka kurzu sa zúčastnili profesionálni vojaci a zamestnanci niektorých súčastí Ministerstva obrany SR v Bratislave, príslušníci VÚ 1054, VÚ 2215, VÚ 2210, profesionálni vojaci a zamestnanci Akadémie ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika, vrátane Detašovaného pracoviska v Košiciach, Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hádika v Liptovskom Mikuláši a niektorí iní záujemcovia. Absolventom jednotlivých modulov boli odovzdané **Osvedčenia o absolvovaní vzdelania.**

Spätnú väzbu pre organizátorov kurzu tvoria dotazníky, ktoré príslušníci kurzu vyplnili a odovzdali. Organizátori kurzu v súčasnosti analyzujú všetky konštruktívne podnety a pripomienky a pripravujú 2. ročník kurzu na rok 2006. Jeho štruktúra a obsah budú neustále prispôsobované potrebám „zákazníkov“ – profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany.

Bližšie informácie pripravovanom kurze na rok 2006 nájdete na stránke:

<http://aos.valm.sk/kman/index.html>
alebo na tel. č. 0960 423458.

Prvý modul bude otvorený už 20. 2. 2006. Prihlášky môžete zasielať na adresu: sturmankin@aoslm.sk

Text, foto:
doc. Ing. Petr VŠETEČKA, CSc.
Katedra manažmentu AOS

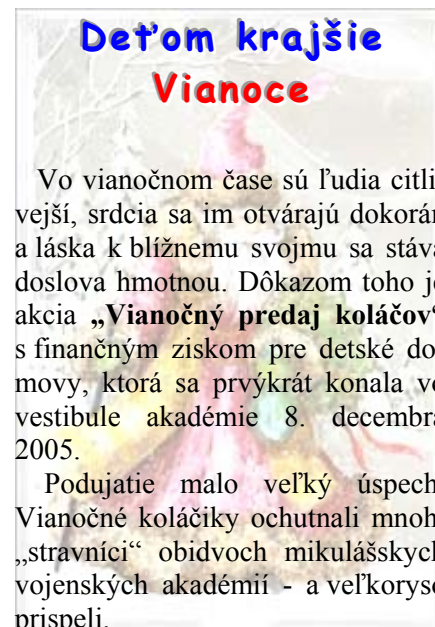
Podujatie Verbung, ktorého poslaním je podpora profesionalizácie ozbrojených síl, mohli tentoraz zhladať žiaci tretích a štvrtých ročníkov žilinských stredných škôl. O podmienkach vstupu do armády informoval všetkých mladých záujemcov náčelník regrutačného strediska v Žiline, kapitán Ing. Štefan Blahušiak. Aký je život vo vojenskej vysokej škole sa stredoškôlkom zdôverili študenti Akadémie ozbrojených síl z Liptovského Mikuláša, kadeti Národnej akadémie obrany Jaroslav Kerpner, Zuzana Fugová a Ctibor Laky.

„Teraz som v treťom ročníku,“ rozpráva Zuzana Malická zo športového gymnázia. „*Myšlienka ísť do armády mi už napadla. Myslim, že by sa mi to páčilo. Ešte síce nie som rozhodnutá, no nevyklúčujem to. Som chlapčenský typ a podľa známych by mi vraj aj uniforma pristala,*“ dodáva s úsmevom mladá študentka.

Ukážkou streleckej taktiky zaujali stredoškôlakov príslušníci 5. pluku špeciálneho určenia Žilina. Umožnili tiež dobrovoľníkom vyskúšať si, takpovediac na vlastnej tvári, ako „sedí“ chemická ochranná maska OM 99 a ako si správne obliecť ochrannú pláštenku. O zaujímavé ceny mohli prítomní súťažiť napríklad v rozoberaní a skladaní samopalu vzor 58, či kľukoch na čas.

Atmosféru celého podujatia spríjemňovalo so svojou hudobnou produkciou duo Chimera.

Text, foto: Vladislav Vavrínek

Na akcii, ktorá trvala len v čase obeda, sa vyzbieralo viac ako 10 tisíc korún. Peniaze budú prerozdelené do detských domovov v Lipt. Hrádku, Jamníku, Ružomberku a v Spišskom Štiavniku.

Všetkým, ktorí do zbierky prispeli, a ktorí sa o jej organizáciu pričínili patrí srdečné poďakovanie!

-hg-

Spoločnými silami

Na niekoľko dní charitatívna zbierka a „vianočný predaj koláčov“ zjednotili úsilie zamestnancov oboch akadémií – AOS i NAO a spoločne sa snažili pomôcť tým, čo to potrebujú. Charitatívne zbier-

ky, a aj táto vianočná, tu majú už vyše desaťročnú tradíciu. Novinkou bola zvolená forma získania finančných prostriedkov prostredníctvom predaja zákuskov a sladkého pečiva, ktoré doma napiekli ochotné zamestnankyne alebo aj manželky zamestnancov. A nezáleží kto doniesol veci, kto napiekol, kto „predával“, ani kto za tým všetkým stál a celé podujatie pripravil a ani kto a koľko prispel. Dôležitý je pocit spolupatričnosti, snaha, ochota a radosť z možnosti niekoho obdarovať a určite aj radosť z prijatia takéhoto daru.

„Nemenovať, charitatívna pomoc má byť anonymná, ak sa robí skutočne len pre úprimnú pomoc druhým.“ Okamžite zareagoval prvý z opýtaných organizátorov na otázku kto sa podieľal na zbierke. Rešpektujúc toto želanie, volajme všetkých, čo sa do zbierky akýmkoľvek spôsobom zapojili jednoducho len – ĽUDIA. ČLOVEK 1. pokračoval: „Každý pomôže tak, ako to cíti, ako vie a dá koľko a čo môže. Dôležití sú všetci. Keby niekto nemal nápad, nik by nič nedoniesol, či neupiekol. Keby nebolo napečené, nebolo by čo predávať. A samozrejme najdôležitejšie, keby neboli ľudia ochotní prispieť, všetko by vyšlo nazmar.“

Nápad s koláčmi zaujal aj ČLOVEKA 2. „V našom slovenskom prostredí je tento spôsob získavania peňazí na dobrú vec ešte stále nový. Úspech premiéry v AOS a NAO ma až prekvapil. Nečakala som až takúto veľkú odozvu. Vo vestibule jedálne sme mali „predávať“ dve hodiny v čase výdaja obeda od 12.00 do 14.00 hodiny, ale už o trištvrte na jednu boli naše stoly a tácky prázdne. A nie že by tých zákuskov a pečiva bolo málo! Príspevky boli rôzne. Niektorí si jednoducho kúpili múčnik po obede za základnú cenu, niektorí dal viac a keď nečakane koláče došli, našli sa aj takí, čo prispeli aj bez tejto symbolickej odmeny. Nabudúce sa asi musíme pripraviť lepšie.“

„Oslovili sme štyri zariadenia.“ Konkretizuje využitie vyzbieranej sumy ČLOVEK 3. „Podľa ich vlastných požiadaviek sme kúpili pre Špeciálnu školu v Jamniku písacie potreby, pastelky a vodové farbičky a pre mikulášsku časť Detského domova Lipt. Hrádok a Detské centrum v Ružomberku športové potreby. Detský domov v Spišskom Štiavniku nás požiadala o fotoalbumy pre svojich zverencov.“

„Je pekné, keď ľudia pomáhajú podľa svojich možností tým, čo to potrebujú.“ zamyslel sa ČLOVEK 4 „A možno by sa výťažok z nejakej budúcej zbierky mohol pre zmenu použiť na pomoc starým ľuďom v niektorom z hospicov. Zdá sa mi, že na nich všetci akosi zabúdame. Kúpil som šesť medovníkových srdiečok. Jedno som aj ochutnal a tie ostatné sú určené mojim najbližším. Dúfam, že ich potešia, a tak nimi urobím niekomu radosť vlastne druhýkrát.“

„Rozdelili sme veci pre detské domovy a Charitu,“ sumarizuje celé podujatie ČLOVEK 5. „Je to asi 25 veľkých vriec materiálu. Najviac práce s tým však budú mať reholné sestry, ktoré to všetko musia pretriediť, niečo popopravovať a posunúť bezdomovcom, ľuďom v núdzi...“

Prajme si, aby naše darčeky našli správnych príjemcov, aby ich potešili a aby naše srdcia boli otvorené súcitu a pomoci aj naďalej, a to nielen pred Vianocami, ale celý rok. -sj-

Vážení „vianoční darcovia“,

dovoľte tľmočiť vd'aku zverencov Spišskej kresťanskej charity a detských domovov v našom regióne, ktorým sme sa snažili pomôcť zbierkou šatstva a iného materiálu, ako aj sumou 10 652 Sk získanou predajom vianočných koláčov. Finančné prostriedky boli použité na zakúpenie potrebných vecí, o ktoré pre svojich chovancov požia-

dali vedúci detských domovov. (Pokladničné bločky sú u vojenského duchovného).

Snád' sme obdarovaným ľuďom umožnili hľadiť na Vianoce o niečo radosnejšie. Podobnú radosť a pokoj s vďakou želám Vám všetkým.

pplk. ThDr. Stanislav Šverha, PhD.
vojenský duchovný

Mikuláš plný radosti

Mikuláš v červenom plášti, červej čapici, s typickou bielou bradou a s množstvom darčiekov prišiel medzi deti do klubu Národnej akadémie obrany (NAO) maršala A. Hadika v Lipt. Mikuláši v sobotu **3. decembra 2005**. Okrem balíčkov plných sladkostí priniesol 30 deťom i program plný zábavy. Ten tvorilo vystúpenie hudobnej skupiny „Mince vo fontáne“, divadelné predstavenie „O Mikulášovi“, ktoré deťom zahral divadelný krúžok Základnej

umeleckej školy z Lipt. Mikuláša a detská diskotéka.

Mikuláš ale obdaroval i ďalšie deti, ktoré v sobotu do klubu NAO nestihli prísť. V nedeľu **4. decembra 2005** rozdával opäť darčeky v Posádkovom klube v Lipt. Mikuláši. Tu prišlo 45 detí, z toho bolo 16 detí z Detského domova zo Spišského Štrvrtku a z Detského domova z Liptovského Hrádku. Mikuláš sa deťom najskôr zjavil v R. K. kostole sv. Mikuláša. O jeho pôvode a daroch tu deťom porozprával vojenský duchovný. V Posádkovom klube Mikulášovi zahrali, zaspievali koledy a zatancovali najmä deti z detských domovov. Deti sa tešili

nielen z balíčkov od Mikuláša, ozdobeného stromčeka, ale aj z občerstvenia, ktoré tvorili domáce koláče.

V Posádkovom klube neobdaroval len Mikuláš. Deti, ktoré majú doma veľa hračiek, priniesli niektoré deťom z detského domova, a tak sa z nich stali malí „Mikuláškovia“. Dokázali sa zriecť svojej hračky pre iné dieťa, dokázali sa podeliť.

Za obidve podujatia, ktoré urobili deťom veľkú radosť, patrí poďakovanie K. Bellovej, V. Pelánovej, P. Adamíkovej a pracovníkom klubu NAO v Demänovej a Posádkového klubu v Lipt. Mikuláši a a.s. Verex.

-hg-

Jadranka

v predvianočnom koncerte

Z pracovného tempa, vojenského denného režimu sa svojim hosťujúcim vystúpením v klube Národnej akadémie obrany maršala A. Hadika snažila na chvíľu odpútať zamestnancov, pedagógov, vojenských profesionálov a kadetov obidvoch akademií „Jadranka“.

V krátkom predvianočnom koncerte 14. decembra 2005 priniesla do kinosály oddych, relax a náladu, pretože jej piesne voňali jadranským morom, ktoré na javisku „šumelo“ pri slovenskom vianočnom stromčeku.

-hg-

ŠPORTOVÁ RUBRIKA

Vianočný turnaj v minifutbale

Športové emócie, súťaživosť a vianočná atmosféra sprevádzali 2. ročník Vianočného turnaja v minifutbale o putovný pohár veliteľa Národnej akadémie obrany (NAO) maršala Andreja Hadika

v Liptovskom Mikuláši. Turnaj sa konal **8. decembra 2005** v športovej hale NAO. Z OS SR sa ho zúčastnili družstvá Veliteľstva pozemných síl z Trenčína, Veliteľstva vzdušných síl zo Zvolena, Veliteľstva síl výcviku a podpory z Trenčína, Národnej akadémie obrany maršala A. Hadika z Lipt. Mikuláša, Akadémie ozbrojených síl M. R. Štefánika z Lipt. Mikuláša, VÚ 8435, medzinárodného tímu JSOC z civilného sektoru to bolo družstvo Mestského úradu Liptovský Mikuláš

Ťažšia lopta než je tá na trávnikoch ihrísk sadla na „kopačky“ družstva Veliteľstva síl a výcviku a podpory. Veľmi dobre si v turnaji počínali futbalisti Mestského úradu Lipt. Mikuláš, ktorých vekový priemer nebránil ich výkonu a zohratej hre. Rýchlosťou v rozohrávaných akciách sa vyznačovalo družstvo Veliteľstva pozemných síl. Tieto družstvá najvýraznejšie zabojovali o trofeje turnaja. O prvé miesto sa rozhodovalo pokutovými kopmi. V pomere 4:3 vyhralo družstvo Veliteľstva síl výcviku a podpory nad

MsÚ Lipt. Mikuláš. Družstvo Veliteľstva pozemných síl v boji o 3. miesto porazilo domácich futbalistov z NAO v pomere 4 : 2. Turnaj rozhodovali slob. Martin Stanko a voj. Miloš Boldižár, rozhodcovia 5. futbalovej ligy.

Výsledné poradie:

1. miesto: družstvo Veliteľstva síl výcviku a podpory,
2. miesto: družstvo Mestského úradu Liptovský Mikuláš,
3. miesto: družstvo Veliteľstva pozemných síl.

Za najlepšieho strelca turnaja bol vyhlásený Ján Dolák z Veliteľstva síl výcviku a podpory a najlepším brankárom sa opakovane aj v tomto 2. ročníku turnaja stal Ján Kello z družstva MsÚ Lipt. Mikuláš. Ocenenia trom víťazným družstvám

odovzdal veliteľ NAO brig. gen. Ing. Mikuláš Regula.

-hg-

Vianočný šachový turnaj „O pohár veliteľa školských jednotiek“

Na základe návrhu predsedníctva kadetského zboru sa 14. decembra 2005 uskutočnil vianočný šachový turnaj „O pohár veliteľa školských jednotiek“ NAO. Turnaja sa zúčastnilo 14 kadetov, ktorí hrali systémom „každý s každým“. Rozloženie vzájomných partií a súčet bodov zabezpečoval špeciálny počítačový program, ktorý slúži na organizáciu šachových turnajov. Na podujatí sa odohralo sedem kôl.

K vysokej technickej úrovni súťaže prispel kadet prvého ročníka voj. Jozef Skočík, ktorý je aktívny šachista a má platnú rozhodcovskú licenciu. Turnaj prebiehal v príjemnej a priateľskej atmosfére. Víťazom nakoniec všetci úprimne gratulovali.

Turnaja sa zúčastnili kadeti **Skočik Jozef (D-1)**, **Španko Ján (D-1)**, **Gemza Dušan (D-1)**, Bystrán Róbert (D-2), Hanuščák Dušan (D-2), Varholák Peter (D-4), Krištofík Erik (D-2), Tarnoci Ján (D-1), Grznár Milan (D-4), Šatka Vladimír (D-4), Trojanovič Peter (D-1), Timko Dušan (D-4), Dopirák Michal (D-4), Hronovský František (D-1). Toto poradie mien je zároveň aj poradie turnaja.

*čat. Vladimír Šatka
predseda Kadetského zboru*

Majstrovstvá OS SR vo vojensko-praktickom plávaní

V dňoch 7. - 9. 12. 2005 usporiadala AOS a technicky zabezpečil Ústav telesnej výchovy a športu Majstrovstvá OS SR vo vojensko – praktickom plávaní. Súťaže sa zúčastnili príslušníci z vojenských telies z posádok: Nitra, Sliač, Žilina, Trenčín, Martin, Prešov, Trebišov, Ružomberok a Liptovský Mikuláš. Súťažilo sa v disciplínach : 100 m plávanie s ABC, 100 m plávanie v šatách, 100m ťahanie bremena, 50m plávanie s maketou zbrane, 25 m plávanie pod vodou, 200 m branné plávanie. Súťaže boli vypísané v troch kategóriách, muži I. kat. a II.

kat. a ženy. Majstrovstvá otvoril rektor AOS prof. Ing. Ján Kurty, PhD.

Výsledky:

I. kat. 1. m. slob. Marek Sovský Nitra, 3. m. čat. Alexander Tuba, AOS LM, 5. slob. Patrik Martinčík, 7. čat. Michal Áč. AOS LM. II. kat. mjr. Roman Rybák Trenčín. AOS nemalo zastúpenie. **Ženy:** 1. m. por. Katarína Horečná Nitra, 3. m. slob. Katarína Ondrušová, 4. m. slob. Ivana Čičmišová

obidve AOS LM.

Ocenenia najlepším odovzdal zástupca gen. štábu kpt. Mgr. Ladislav Ulbricht a hlavný rozhodca Paedr. Karel Vrbka, PhD.

Text, foto: Mgr. Dušan Litva, PhD.

Zamyslime sa...

... čo s Vianocami? Poniektorí z nich máme chaos. Zmocňujú sa nás záchvaty nakupovania, darčkovania, upratovania, varenia, pečenia, naivného očakávania a strachu z nenaplnenia. Dokonca, predstavte si, v jednom denníku sa objavili informácie o tom, že Vianoce majú svoje obete v podobe neuróz, infarktov, sentimentálne a emotívne nenaplnených ľudí. Viete čo, naozaj kašlime na takéto Vianoce.

Ak však predsa len máme chuť vstúpiť do Vianoc, nezabudnime, že prvé, originálne Vianoce spočívali v nádeji, ktorú prinieslo Dieťa. Vianoce znamenali tichý a úprimný záujem o Večnosťou darované Dieťa.

Krátko odbočím. V nahustenej „osmičke“ z mesta na Podbreziny sedeli na prvom sedadle dvaja asi 13 roční chlapci. Do autobusu sa ešte vtlačila mladá matka s drobným dieťaťom v náruči. Uhádli ste, nikto sa nepostavil. Ani po hlasnej otázke staršej pani, ktorá sa chlapcov opýtala, či sa málo nasedeli v škole. Dieťa sa rozplakalo, matka zmätená, ľudia šomrali, otrasná atmosféra. Nemyslím si, že ju spôsobili dotyční chlapci (slovo tínedžeri nemám rád). Chyba sa stala niekde inde a stávala sa dlho. Teraz len prejavila svoj nechutný efekt.

Niečo podobné sa dnes deje s Vianocami. Kdesi sa stala chyba. Stávala sa dlho. Možno sa aj umocňuje...

Niet návodu na okamžité krásne Vianoce. Je len možnosť znovu sa pokúsiť hl'adiet' na Dieťa a na deti. Nestačí ich zabezpečiť. Treba im dať miesto v srdci sveta, aj našom srdci. Potom zistíme, že nám postačí zelená vetvička, orech, jablko. Darom sa pre nás stane nádej v Dieťati a deťoch.

Pokojnú Vianoce!

*pplk. ThDr. Stanislav Šverha, PhD.
vojenský duchovný*

*Cez Vianoce vyberme úsmev a rozdajme ho všetkým.
Cez Vianoce vyberme lásku, každému dajme trochu,
nech nikdy nezovšednie, ani v novom roku.*

*Spokojné, láskou a porozumením naplnené vianočné sviatky,
veľa zdravia, šťastia, osobných, pracovných a študijných úspechov
Vám všetkým zamestnancom, kolegom a študentom*

želá Redakcia.

AKADEMIK – Spravodajca Akadémie ozbrojených síl generála M. R. Štefánika a Národnej akadémie obrany maršala Andreja Hadika. Vydáva AOS, vychádza 10x ročne. Vytlačila: Tlačiareň NAO.

Šéfredaktor: PhDr. Jana Vitovská, č. t. 0960 423888, vitovska@aoslm.sk. Redakcia: Mgr. Soňa Jarošová, č. t. 0960 423309, jarosova@aoslm.sk, PhDr. Alena Haragová, č. t. 0960 422735, verejnost@valm.sk.

Grafická a jazyková úprava: PhDr. Jana Vitovská.

Adresa: Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, rektorát, Demänová 393, Liptovský Mikuláš

Website: www.aoslm.sk. Nepredajné.

Registračné číslo: 3340/2005. Ročník II.

